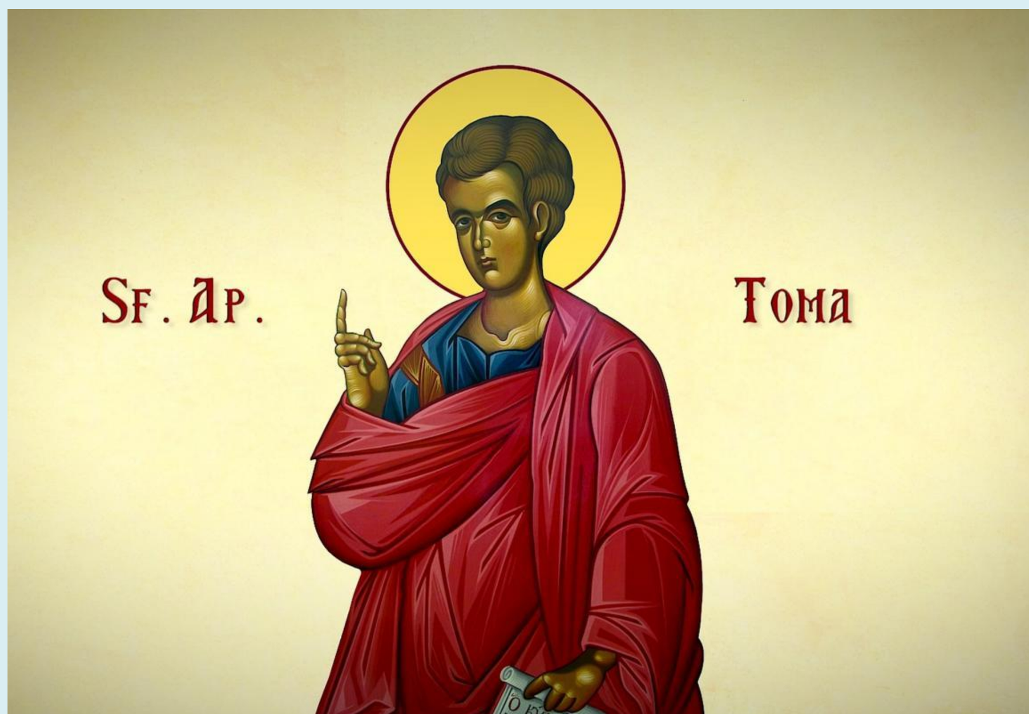
Canon de rugăciune către Sfântul apostol Toma
(s.v. 6 octombrie / s.n. 19 octombrie)

Sfântul apostol Toma (s.v. 6 octombrie / s.n. 19 octombrie):

https://www.academia.edu/108288824/Sf%C3%A2ntul_apostol_Toma_6_19_octombrie_

https://archive.org/details/sf.-ap.-toma

https://www.slideshare.net/slideshow/sfantul-apostol-toma-s-v-6-octombrie-s-n-19-octombrie/283790412

***

Materiale despre Sfântul apostol Toma:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%20ap.%20Toma%20(6%20oct)

https://archive.org/details/@steaemy?query=apostol+Toma

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=apostol+Toma

&&&

Troparul Sfântului apostol Toma, glasul al 3-lea: Apostole Sfinte Toma, roagă pe Milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.

facerea lui Teofan

Cântarea 1

Irmos: Pe voievozii cei tari, pe cele trei părţi ale sufletului, te rog, îneacă-i întru adâncul nepătimirii, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, ca întru omorârea trupului, să-Ţi cânt Ţie ca dintr-o alăută cântare de biruinţă.

Stih: ***Sfinte apostole Toma, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe Fiul lui Dumnezeu cel fără de început, Dumnezeu Cuvântul, cel ce S-a arătat pe pământ cu Chipul precum suntem noi, pe care L-ai văzut, mărite, ale cărui mâini şi coasta cu palma le-ai pipăit, roagă-L să mântuiască pe robii săi.

Stih: ***Sfinte apostole Toma, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ştiutorul celor ascunse şi Cel ce cercetează rărunchii şi ispiteşte inimile, Dumnezeul meu, Iisus, pe tine, Sfinte apostole Toma prea fericite, te-a primit slujitor dumnezeieştii Sale arătări şi mărturisitor şi dumnezeiesc apostol.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Râu de ape tainice te-ai arătat, apostole Toma, care adăpi faţa pământului şi adunarea Bisericii, cu curgerile cunoştinţei de Dumnezeu şi cu repejunea Duhului ai gonit înşelăciunea mulţimii zeilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pierzătoare fiind a morţii şi a stricăciunii, pe Hristos, Izvorul nestricăciunii, ai născut, de Dumnezeu Născătoare, prea lăudată, pe Cel ce a împodobit cu harul nemuririi firea omenească, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Catavasia: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu întru înţelepciune şi în putere şi în bogăţie ne lăudăm; ci, întru Tine, Înţelepciunea Tatălui cea ipostatică, Hristoase; că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte apostole Toma, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu podoaba virtuţii fiind împodobit, însuţi văzătorule şi cu minunile, grozăvia indienilor cu dumnezeiasca Lumină o ai strălucit prin credinţă şi ai luminat întunecarea lor.

Stih: ***Sfinte apostole Toma, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din rază fiind aprins, prin singură lucrarea Duhului, ca o săgeată de Dumnezeu luminată ai fost trimis, de Dumnezeu primite şi lumea ai luminat, Sfinte apostole Toma, cu minunile.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

În taină învăţându-te dogmele dumnezeieştii Înţelepciuni, ca o grabnică scăpărare de fulger, ce iute străbate, Sfinte Toma apostole, ai luminat marginile lumii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce nu ştii de nuntă, care ai născut pe Dumnezeu Întrupat, pe mine cel clătinat de asupririle patimilor, mă întăreşte; că nu este, Preacurată, afară de tine altă ajutătoare.

Catavasia: Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i, în dumnezeiască mărirea ta, de cununile măririi învrednicindu-i.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cel ce şade întru mărire, pe Scaunul Dumnezeirii, pe nor uşor a venit, Iisus Cel mai presus de Dumnezeire, prin palmă curată şi a mântuit pe cei ce strigă: Slavă, Hristoase, puterii Tale!

Stih: ***Sfinte apostole Toma, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu mai mare arătare de minuni lucrând şi slava dumnezeieştilor dogme luminat alcătuind apostolul, a cuprins cu propovăduirea lumea, care strigă: Slavă, Hristoase, puterii Tale!

Stih: ***Sfinte apostole Toma, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca pe cel ce însuţi ai fost văzător Cuvântului şi cald slujitor şi Slavei Lui mărturisitor şi ca pe un credincios iconom şi apostol te lăudăm pe tine, fericite Toma, prea cinstite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca o cămară de mire şi cort ceresc, punând temelie Piatra cea din capul unghiului, ai zidit celor credincioşi, fericite, pururea pomenite, mare apostole.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pământ nearat, care a crescut spicul vieţii; nor uşor şi ploaie, care a picurat pe Dătătorul de viaţă, numim pe Preasfânta Fecioară, cântând: Slavă, Hristoase, puterii Tale!

Catavasie: Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc al Întrupării Tale, celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum avându-l în minte, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a

Irmos: Necredincioşii nu vor vedea slava Ta, Hristoase, iar noi pe Tine, Unul-Născut, strălucirea slavei Dumnezeirii Tatălui, de noapte mânecând, te lăudăm, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte apostole Toma, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strălucit fiind, apostole, cu mărirea lui Hristos şi Coasta cea de viaţă făcătoare pipăind, ai scos adâncul cuvântării de Dumnezeu cel neurmat şi lumea ai îmbogăţit.

Stih: ***Sfinte apostole Toma, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nefiind Sfântul Toma de faţă la cea dintâi intrare şi necrezând pe ucenici, mai pe urmă a crezut şi bucurându-se, a cântat: pe Tine Dumnezeu şi Domn Te vestesc, Mult Milostive.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca un cer însufleţit al măririi Tale Hristoase, cu tunet duhovnicesc Sfântul apostol Toma a grăit, Dumnezeu şi Domn pe Tine credincioşilor binevestindu-Te.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Biruitoare a patimilor şi a gândurilor arată-mi mintea, Ceea ce eşti cu totul fără prihană, potolind pornirile lor, dumnezeiască Mireasă, ceea ce ai născut pe Dumnezeul şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Catavasia: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu Cel peste toate şi ai născut Fiu pe Cel fără de ani, cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, strigă Biserica către Tine, curăţindu-se de sângele demonilor cu Sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Stih: ***Sfinte apostole Toma, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Necredinţa cea de suflet pierzătoare a tuturor o vindecă necredinţa ta, fericite; că tu ai cercetat adevărat semnele cuielor şi ale suliţei.

Stih: ***Sfinte apostole Toma, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Slobozit-ai ca un puternic, Hristoase, pe apostolul Tău, ca pe o săgeată ascuţită în inimile vrăjmaşilor tăi, Dătătorule de viaţă şi pe aceştia, ca pe nişte luare de pradă, i-a adus Ţie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Jertfele idoleşti le-ai stricat, Îndurate, înjunghiat fiind pe Lemn şi cu sfintele înjunghieri ale grăitorilor de Dumnezeu apostoli, care au urmat patimilor Tale.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

O, minune mai nouă decât toate minunile! Că Fecioara în pântece zămislind, fără de ispită bărbătească, pe Cel ce ţine împreună toate, L-a cuprins fără strâmtorare.

Catavasie: Înţelepţii de Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit, al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce s-a născut dintr-însa.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

De harul înţelepciunii plin fiind apostolul lui Hristos şi adevărată slugă întru pocăinţă, a grăit: Tu eşti Dumnezeul meu şi Domnul.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persienesc tinerii lui Avraam de pofta dreptei credinţe mai mult decât de văpaia focului fiind aprinşi, au strigat: Binecuvântat eşti în Biserica slavei Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte apostole Toma, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu Cetele cele de sus, ca un apostol bucurându-te, dănţuieşti în ceruri, fericite şi cânţi veselindu-te: Binecuvântat eşti în Biserica slavei Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte apostole Toma, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De la margini până la margini a străbătut vestirea ta şi glasul dumnezeieştilor tale cuvinte, care învaţă pe cei ce cântă: Binecuvântat eşti în Biserica slavei Tale, Doamne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Biserică te-ai făcut Preasfintei Treimi, prea lăudate, pentru aceasta şi capiştile idolilor şi jertfelnicele le-ai zdrobit, apostole şi Biserici ai ridicat spre mărirea şi lauda lui Hristos Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

De robia legii ne-am izbăvit prin naşterea ta; că tu, Născătoare de Dumnezeu, fără sămânţă bărbătească ai născut nouă pe Mântuitorul. Binecuvântată eşti între femei, Ceea ce eşti fără prihană, Stăpână.

Catavasia: N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci, groaza focului bărbăteşte înfruntându-o, se bucurau cântând: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat!

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei bine credincioşi...

Stih: ***Sfinte apostole Toma, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu Dumnezeu, cel ce S-a Întrupat, vorbind, te-ai arătat uitându-ţi de trup, fericite şi cu Dumnezeirea cea mai presus de lume te-ai îmbogăţit şi prin cea către Dumnezeu apropiere ai cântat: pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte apostole Toma, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dragostea lui Hristos unindu-te, moarte împreună cu dânsul ai dorit, fericite, zicând apostolilor celor împreună cu tine: „Să mergem, să murim şi noi cu dânsul” şi cântând: pe Domnul lăudaţi şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Pe voi apostolii, Hristos v-a arătat nori ai cereştii ploi cu care umpleţi Bisericile de apa dumnezeieştii cunoştinţe, prea înţelepţilor şi adăpaţi pe cei ce cântă: pe Domnul lăudaţi şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

De prihană şi de întinăciune curată fiind şi locaş a toată sfinţenia, ai născut pe Cuvântul cel Preasfânt, care sfinţeşte pe toţi, pe Cel împreună fără de început cu Tatăl. Pentru aceasta pe tine Fecioară te lăudăm şi te prea înălţăm întru toţi vecii.

Catavasie:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe tinerii cei bine credincioşi, în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită, pe toată lumea ridică să-Ţi cânte Ţie: pe Domnul, lucrurile, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine, Fecioară, muntele cel netăiat, S-a tăiat, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta, veselindu-ne, pe tine Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Stih: ***Sfinte apostole Toma, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Car de Lumină purtător te-ai arătat, purtând pe Cuvântul în sufletul tău, cel bine ascultător şi de Dumnezeu purtător, care a îndreptat spre mântuire, pe cei ce te laudă pe tine, mărite apostole.

Stih: ***Sfinte apostole Toma, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

A ta prea fericită pomenire săvârşind, te rugăm să ne izbăvim de tot întreitul val al păcatului cu mijlocirea îndrăznirii tale, pe care o ai ca un apostol al lui Hristos, de Dumnezeu văzătorule prea cinstite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Astăzi, săvârşind pomenirea ta, Sfinte Toma apostole, luminează-ne şi ne sfinţeşte prin credinţă, izbăvindu-ne de ispite, de primejdii şi de toate patimile, cu rugăciunile tale.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Arătatu-te-ai dumnezeiască Mireasă Maică şi prea curată Fecioară; că tu ai unit fecioria şi naşterea, născând, prea curată Stăpână, pe Făcătorul şi Domnul a toată făptura.

Catavasie: Tot neamul pământesc să salte cu duhul, fiind luminat şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi

să strige: Bucură-te, prea fericită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Cu năvodul dumnezeieştilor cuvinte, vânând peşti cuvântători, i-ai adus pârgă Dumnezeului nostru şi întru rănile lui Hristos dorind să te îmbraci, următor Patimii Lui te-ai arătat. Pentru aceasta, adunându-ne, după datorie cinstim, mărite apostole, întru tot prăznuită pomenirea ta şi cu un glas strigăm către tine: roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cinstesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pe Ceea ce este uşă cerească şi sicriu, munte cu totul sfânt, nor luminos, să o lăudăm, scara cea cerească, Raiul cel cuvântător şi mântuirea Evei; vistierie mare a toată lumea; că într-însa s-a lucrat mântuirea lumii şi iertarea greşelilor celor de demult. Pentru aceasta strigăm către dânsa: roagă-te lui Hristos, Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu credinţă se închină prea sfintei Naşterii tale.

Sinaxar

În această lună, în ziua a şasea, pomenirea Sfântului măritului apostol Toma.

Stih: Cel ce căuta de demult mâna în coasta ta a pune...
Toma, în coastă se împunge Cuvinte pentru tine.
Cu lungi suliţe se împunge Toma,
În ziua a şasea, pentru dragostea ta.

Acesta propovăduind cuvântul lui Dumnezeu la mideni, la parţi, la perşi şi la indieni, se închise de Smideu împăratul, căci crezu printr-însul Uazan fiul său şi Tertia femeia lui, Migdonia şi Narea. Drept aceea l-a şi dat pe mâinile a cinci ostaşi, care suindu-l într-un munte, l-au junghiat cu suliţele, şi aşa s-a petrecut în Domnul.

Din ale sale înconjurări, călătorii şi minuni ce a făcut. Încă trăind apostolul, a trecut la India, cu un neguţător anume Avan şi găzduiră la o casă în Andrapole. Tocmai atunci avea nuntă Domnul cetăţii aceleia, care îşi mărita o fiică, şi era a se veseli şi câţi se întâmplase acolo. Apostolul şezuse la masă mai jos decât alţii, şi ospătându-

se toţi ceilalţi, numai el nu mânca, ci fiind în grijă şi pe gânduri, se păzea pe sine şi şedea liniştit.

Iară unul din slugi, îngâmfându-se, a dat sfântului o palmă peste obraz, zicându-i: Dacă ai venit la nuntă, nu şedea posomorât, ci te bucură şi te veseleşte împreună cu ceilalţi oaspeţi.

Iară apostolul a zis aceluia ce i-a dat palma: Să-ţi ierte Domnul greşeala în veacul viitor, iar în acest de acum, mâna care se întinse fără de cale asupra mea, să o împartă fiarele sălbatice, pentru a multora învăţătură şi certare.

Şi îndată după cuvânt, alergând acela ca să aducă apă, să dreagă vinul cu apă, paharnic fiind, ieşi o fiară ce pândea acolo la fântână, de-l sparse până la maţe şi muri. Atunci întâmplându-se un câine, de găsi în drum mâna ce lovise pe sfântul, luându-o în gură, intră cu dânsa unde era masa, ca şi cum ar fi arătat tuturor pedeapsa ce a luat acela pentru lovirea ce a dat apostolului.

Şi mirându-se toţi câţi erau acolo a cui să fie mâna aceea, oarecare femeie evreică ce cânta cu fluierul la nuntă, a strigat cu glas mare şi a zis: Mare taină ni s-a arătat astăzi nuntaşilor. Sau Dumnezeu, sau apostolul lui Dumnezeu, a vrut să stea împreună cu noi la masă; pentru că eu cântând cu fluierul şi veselindu-vă, am auzit pe un om de o limbă cu mine care a zis evreieşte către paharnicul ce l-a lovit: Mâna ta cea dreaptă ce m-a lovit, să se rupă de câini în viaţa aceasta, pentru ca să vadă toţi şi să se înţelepţească. Şi iată că s-a făcut cuvântul lui lucru.

Şi aflară toţi minunea aceasta, şi ajunse şi la urechile stăpânitorului. Acesta după ce se trecu nunta, chemând pe apostol îi zise: De vreme ce ştii prin blestemul tău a pricinui moarte, arată şi puterea rugăciunii tale, la fiica mea, care o am dat astăzi. Deci primind apostolul aceasta bucuros, intră în cămara cea de nuntă, şi întărind pe tineri spre curăţenie, şi plecându-i ca să urască dulceaţa poftei trupeşti, dându-i în seama lui Dumnezeu, se duse de acolo.

Deci peste puţin ceas a văzut mirele pe oarecine, ce semăna cu apostolul, şi vorbea cu mireasa, şi părându-i-se că este Toma, îi zise: N-ai ieşit tu mai înainte decât toţi? Dar cum iarăşi ai venit? Iar cel ce se arătase zise: Eu nu sunt Toma, ci după dar frate îi sunt lui, şi cine va urma după mine ca dânsul, lepădându-se de lume, va fi la a doua naştere nu numai frate, ci şi dimpreună moştenitor Împărăţiei mele. Şi zicând aceasta se făcu nevăzut.

Deci, aceia păzind la sine cuvântul ca un mărgăritar, au făcut rugăciune toată noaptea, către cel ce li se arătase, iar când a fost dimineaţă se duse tatăl şi socrul la casa în care se culcau tinerii, şi aflându-i şezând osebiţi, se mâhni, şi întrebând pricina, pentru ce şed osebiţi, ei ziseră: Ne rugăm, ca să se ţină această osebire între noi până la sfârşit, ca să rămânem nedespărţiţi la vremea cununiilor în cămara de nuntă cea veşnică, după făgăduinţa celui ce ni s-a arătat în asemănarea străinului.

Deci de aceasta tulburându-se tatăl şi socrul, făgădui daruri ca să găsească pe înşelătorul acela, să i-l aducă înainte, şi trimiţând căuta pe cel ce se arătase. Iar cercătorii după cuvântul psalmistului, s-au stins iscodind iscodiri; căci cel ce se arătase tinerilor, nu se afla văzut, iar nevăzut arătându-se noilor săi ucenici, îi întărea.

Deci fiindcă tinerii rugau pe Domnul, ca să îmblânzească mânia tatălui şi socrului lor, şi să-l învrednicească a cunoaşte credinţa cea adevărată, auzindu-i Dumnezeu, a iconomisit a se face şi acela creştin. S-a învăţat de către înşuşi tinerii cinstirea de Dumnezeu, şi a crezut în Hristos cu tot sufletul.

Iar după ce s-a făcut aceasta, auzind aceşti ispitiţi ucenici ai lui Hristos, cum că Toma mai zăboveşte în India, au mers la el cu sârguinţă şi s-au desăvârşit cu Sfântul Botez; aceştia apoi altora s-au făcut propovăduitori ai Sfintei Evanghelii.

Iar când a mers apostolul Domnului la Gundafor împăratul Indiei, l-a întrebat acesta ce meşteşug ştie, la lemn sau la pietre a lucra ? Apostolul răspunse că la lemn ştie a face raliţe, juguri, cârme şi vâsle; iar la pietre coloane, biserici şi case împărăteşti.

Atunci împăratul zise: Oare putea-vei să-mi faci nişte palaturi după voia mea la locul care îmi va plăcea?

Apostolul zise că poate; şi se tocmiră, şi neispitind nimic, porunci de s-a dat apostolului aur, ca să ia cele ce-i trebuiesc, şi să pună temeliile arătându-i şi locul; însă apostolul zise: Acum împărate nu este vreme a zidi cineva lucruri iscusite, ci în luna lui octombrie. Aceasta mi se pare să o fi zis apostolul, pentru răsplătirea ce este să se dea în veacul cel viitor, pentru cele ce am făcut în viaţă; şi aşa prea lesne înduplecă firea împăratului, mai ales că luă în mâinile lui şi dreptarul, şi desemnă cu meşteşug urzeala, şi-l odihni ca să nu aibă nici o grijă.

Deci mirându-se împăratul de isteţimea apostolului, dându-i şi de cheltuială de ajuns, se întoarse la casa sa. Iar apostolul împărţi tot aurul săracilor, şi ca un apostol făcu împăratului case nefăcute de mână de om, în curtea celor întâi născuţi.

Deci trecând câtva timp, împăratului îi era aminte să ştie pentru lucru, şi auzind că lipsea numai acoperământul, de bucurie socotind că este adevărată vestea, trimise şi altă măsură de aur la apostol, zicând, să-i facă acoperământul foarte frumos şi mai curând. El iarăşi luând aurul, îşi ridică mâinile şi ochii către cer, şi zise: Mulţumescu-ţi, Iubitorule de oameni, că în multe feluri de chipuri ştii şi rânduieşti mântuirea fiecăruia; şi aflându-se tot în acel gând, îl împărţi tot la cei lipsiţi.

Deci în cele din urmă, unii din cei ce se aflau cu apostolul, au spus împăratului că n-a rămas nicidecum vreo zidire de la acel om, de vreme ce aurul l-a împărţit la săraci, şi încă propovăduieşte pe un Dumnezeu neştiut, face nişte lucruri minunate către cei ce merg la dânsul, şi nu mănâncă nimic.

Deci împăratul umplându-se de nespusă mânie, trimise şi aduse pe apostolul şi-l întrebă de s-a zidit palatul?

Iară el răspunzând îi zise: Ţi-am zidit împărate palat foarte frumos, precum am învăţat eu să lucrez, de la marele meşter Hristos.

Şi împăratul zise: Ia să mergem să-l vedem.

Iară apostolul zise: Nu-ţi va trebui acum, ci când te vei muta de aici, atunci cu bucurie vei avea sălăşluirea palatului ce s-a zidit.
Iar împăratului părându-i că-l ia în râs, strigă sălbăticit: Luaţi pe acest înşelător şi-l băgaţi într-o groapă, care va fi mai întunecoasă, împreună cu neguţătorul, care mi l-a adus.

Deci aflându-se la închisoare, în legături apostolul, fratele împăratului căzând în multă inimă rea, chemând pe împăratul îi zise: Pentru mâhnirea ce ţi s-a întâmplat de acest înşelător, îngreunându-mă la suflet, acum voi să mor; şi vorbind amândoi aşa, îi pieri firea şi muri. Atunci luându-i sufletul îngerul, şi purtându-l pe la sălaşele Domnului îi arătă frumuseţea lor şi-l întreba unde-i place să locuiască ? Iar sufletul văzând unul mai ales şi osebit pe urma tuturor, îl arătă pe acela îngerului, şi se ruga a se sălăşlui în o parte a acelui palat; îngerul însă îi zise: Nu vei putea să te sălăşluieşti întru acesta că este al fratelui tău, care i l-a făcut Toma străinul.

El îi zise: Rogu-te lasă-mă să mă duc la dânsul, că-l voi cumpăra de la el cu puţin preţ, şi mă voi întoarce; că el nu-i ştie frumuseţea. Atunci îngerul întorcând sufletul în trupul cel mort, şi trezindu-se mortul ca dintr-un somn greu, zise să cheme pe frate său, care venind îi zise: Ştiu fără îndoială, că ai fost tu bucuros să dai jumătate

de împărăţia ta pentru mine, ca să înviez. Cer dar de la tine un dar mic, şi te rog a mi-l da.

Împăratul zise: Ceea ce este în puterea mea, voi da bucuros iubitului meu frate, adeverindu-i cu jurământ. Atunci fără nici o sfială spuse fratelui său cererea, zicând: dăruieşte-mi palatul care ai la ceruri; câţi bani vei vrea să-ţi dau să mi-l dai?

Împăratul la aceasta rămase ca un mut; apoi întrebă: Eu palaturi să am la Cer ? De unde? Cu adevărat prea ai, măcar că tu nu şti; cele ce ţi le-a zidit străinul care este închis în temniţă.

Atunci punând împăratul în mintea sa cuvintele acestea, urni pe frate-său în acest chip, zicându-i: De ar fi ceea ce pofteşti din cele ce sunt sub împărăţia mea, ar fi păcat a se călca jurământul; dar fiindcă este din cele ce sunt osebit la ceruri, judecă tu singur fiind însă meşterul de faţă, ţi-o ia şi-ţi va face mai frumoase, decât cele ce ai văzut.

Acestea zicând, scoase pe apostolul şi pe Avan din temniţă; şi căzând împăratul la picioarele lui, cerea iertăciune pentru greşeala ce a făcut din răpirea mâniei.

Iar apostolul mulţumind lui Dumnezeu de aceasta, şi luminându-i pe amândoi cu cuvântul darului, dându-le şi arvuna Împărăţiei celei veşnice, adică Dumnezeiescul Botez se duse în alte cetăţi propovăduind şi binecuvântând pe Tatăl, pe Fiul şi pe Duhul Sfânt.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.